

Cuprins

Dragonul tatălui meu

Tata se întâlnește cu pisica	11
Tata fugă de acasă	17
Tata găsește insula	23
Tata găsește râul	30
Tata întâlnește câțiva tigri	37
Tata întâlnește un rinocer	44
Tata întâlnește un leu	50
Tata întâlnește o gorilă	56
Tata face un pod	64
Tata găsește dragonul	69

Elmer și dragonul

Mandarina	81
Furtuna	89
Bancul de nisip	96
Insula	101
Canarul Flaut	105
Regele Can al XI-lea	110
Secretul	114
Comoara	121
Rămas-bun	131
Elmer zboară spre casă	137

Dragonii din Ținutul Albastru

Ascunzătoarea	151
Domnul și doamna Roată	155
Oamenii de pe versant	162
În peșteră	168
Înapoi în Orașul Verdepășnic	175
Elmer în misiune	181
Dragonii din Ținutul Albastru	186
Lanțul Munților Țepoși	194
Ținutul Albastru	198
Evdarea	204
„Chestiunea dragonilor“	210

Dragonul tatălui meu

CAPITOLUL 1

Tata se întâlnește cu pisica

Pe când era mic, într-o zi rece și ploioasă, tatăl meu întâlnii pe stradă o pisică maidaneză. Pisica era udă leoarcă și nu se simțea bine, aşa că tatăl meu îi zise:

— N-ai vrea să vii acasă cu mine?

Pisica fu surprinsă (niciodată până atunci nu mai întâlnise pe cineva căruia să-i pese de pisici maidaneze bătrâne), dar spuse:

— Aș fi foarte recunoscătoare dacă aș putea sta lângă o sobă caldă și dacă aș primi, eventual, o farfurie cu lapte.

— Avem o sobă foarte drăguță lângă care poți sta, răsunse tata, și sunt sigur că mama are și o farfurie cu lapte în plus.

Tatăl meu și pisica devină foarte buni prieteni, dar mama lui era extrem de supărată din cauza pisicii. Nu suporta pisicile, mai ales maidanezele bătrâne și urâte.

— Elmer Elevator¹, îi spuse ea tatălui meu, dacă tu crezi că eu am să-i dau acestei pisici o farfurie cu lapte, te înseli

¹ „Ascensor“, în limba engleză.

amarnic. Dacă te apuci să hrănești o pisică maidaneză, o să-ajungi într-o bună zi să hrănești toate maidanezele din oraș, iar eu una n-am de gând să fac aşa ceva!

Tata se încântă foarte tare și-și ceru scuze în fața pisicii pentru că mama lui fusese aşa de nepoliticoasă. În orice caz, îi spuse să rămână, că va reuși el cumva să-i aducă o farfurie cu lapte în fiecare zi. Hrăni pisica timp de trei săptămâni, dar într-o zi mama lui găsi farfuria de lapte în pivniță și se înfurie foarte tare. Îl altoi pe tatăl meu și azvârli pisica pe ușă, dar mai târziu el se furișă afară și o găsi. Se duseră în parc să se plimbe și încercără să găsească lucruri drăguțe despre care să vorbească. Tata zise:

- Când o să mă fac mare, o să am un avion. N-ar fi grozav să poți zbura oriunde te duce gândul?
- Îți dorești mult, mult de tot să zbori? întrebă pisica.
- Cu siguranță. Aș da orice să zbor.
- Ei bine, zise pisica, dacă-ți dorești atât de mult, cred că știi o cale de-a te ajuta să zbori cât încă ești mic.
- Adică știi de unde pot face rost de un avion?
- Nu chiar de un avion, ci de ceva încă și mai bun. După cum vezi, acum sunt o pisică bătrână, dar în tinerețe călătoream foarte mult. Acum nu mai călătoresc, dar în primăvara trecută am mai făcut totuși un drum și am navigat până în Insula Mandarina, oprindu-mă în portul Merișor. Acolo s-a întâmplat să pierd vaporul și, în timp ce-l aşteptam pe

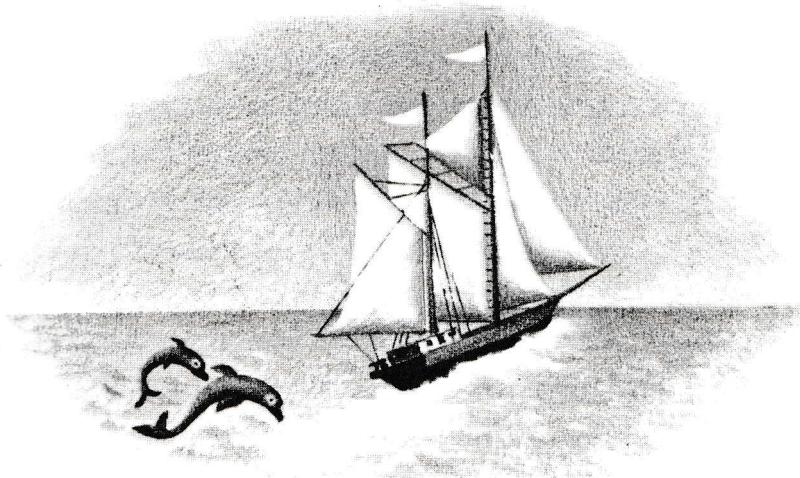
următorul, m-am gândit să arunc o privire în jur. Mă interesa în mod deosebit un loc numit Insula Sălbatică, pe lângă care trecusem în drum spre Mandarina. Insula Sălbatică și Mandarina sunt legate de o punte lungă de pietre, dar oamenii nu se duc niciodată pe Insula Sălbatică, pentru că e aproape numai junglă și e locuită de animale foarte sălbatice. Așa că am hotărât să trec pe pietre și să explorez eu singură. E cu siguranță un loc interesant, dar am văzut ceva acolo care m-a făcut să plâng.

CAPITOLUL 2

Tata fuge de acasă

— Practic, Insula Sălbatică e tăiată în două de un râu lat și noroios, continuă pisica. Râul ăsta izvorăște aproape de un capăt al insulei și se varsă în ocean la capătul celălalt. Animalele de acolo erau foarte leneșe și nu le plăcea deloc să ocotească până la izvorul râului ca să treacă pe cealaltă parte a insulei. Era dificil să ajungi pe partea cealaltă iar poșta venea cu

întârziere, mai ales în preajma Crăciunului, cu toată agitația. Crocodilii ar fi putut să transporte pasageri și colete poștale peste râu, dar crocodilii sunt foarte capricioși, nu poți să te bazezi pe ei câtuși de puțin și cauță tot timpul ceva de mâncare. Nu le pasă dacă animalele trebuie să ocolească râul, aşa că au fost nevoie să facă tocmai asta timp de mulți ani.

— Dar ce-au de-a face toate astea cu avioanele? întrebă tata, care era de părere că pisica se lungește prea mult cu explicația.

— Ai răbdare, Elmer, spuse ea și continuă povestea. Într-o zi, cam cu patru luni înainte să ajung eu pe Insula Sălbatică, un pui de dragon a căzut pe malul râului dintr-un nor jos. Era prea mic, nu știa să zboare grozav de bine și, în plus, era rănit destul de tare la o aripă, aşa că n-a putut să se întoarcă în norul lui. Animalele l-au găsit imediat și toată lumea a zis: „Păi, este exact ce ne trebuie.“ L-au legat de gât cu o sfoară groasă și-au